

לחברי הסגלים שלום,

התבקשתי על יד המועצה המתאמת (היו"ר פרופ' צבי הכהן) להביא את דברה במהלך המאבק הממושך אשר לפתחנו. אנו נאבקים כדי להשיג הסכם עבודה ארצי עם כל חברי הסגלים. הסכם זה לא התחדש מאז שנת 2001 וועד ראשי האוניברסיטאות- או כל הנהלת אוניברסיטה בנפרד- אינה מסוגלת לספק אותו, כי השליטה כמו תמיד היא בידי האוצר. כמו כן אנו משיגים על הקמת וקיום ועדה לרפורמה במבנה התפקידים והשכר ("ועדת שוחט"), שאין בה ייצוג כלשהו סגל האקדמי (וגם לא לסטודנטים). המועצה המתאמת אינה שוללת בדיקה והתייחסות למבנה השכר, או כל נושא אחר, אך עומדת על ייצוג של הסגל האקדמי בגוף הדין בנושא וקביעת כל הסדר במשא ומתן ובהסכם עם המועצה המתאמת. גם שרת החינוך הביעה תמיכה פומבית בעמדה, הגורסת כי על הנושאים להיקבע במשא ומתן עימנו. במקום זה, מבקש האוצר לחסל סופית את האחידות והשוויון בין הסגלים של שבע אוניברסיטאות המחקר, להותיר בידי כל אוניברסיטה משא ומתן פרטני עם חברי סגל על שכרם (שבסופו של דבר יהיה תלוי בחסדי האוצר, כי כזכור כל מרכיבי ההכנסות, כולל שכר לימוד אינם מכסים ולעולם לא יכסו את התקציב האוניברסיטאי) ובכך למעשה לחסל את הרקע לקיום מועצה מתאמת. או מניחים, שאחת הסיבות להתעקשות להקים את הועדה ללא ייצוג לסגל האקדמי היא להסיר התנגדות אפשרית למגמה זו.

בהתאם למסורת של סכסוכי העבודה המוכרים, השלב הראשון מורכב ממאבק על דעת הקהל, במסגרתו מפיצים מידע מעורב בדיסאינפורמציה. מבלי להיכנס לפרטים, החלק העקבי במידע זה הוא הצגת הסגל האקדמי כמי שבחלקו הגדול "אינו פורה", או "ההשקעה בו אינה מביאה רווחים", או "אינו מקדיש את מרבית זמנו לאוניברסיטה" ושאר מטבעות לשון, שהיכרתם במהלך עבודתכם ובייחוד בעת השביתה ב-1994. כיוון שקיימת, אכן, בעיה אמיתית של אי תגמול מתאים, מנצל האוצר ומקורביו מצב זה כדי להצטייר כמי שיגמול לראויים כגמולם וכך ימנע את דליפת המוחות מישראל לארה"ב ושאר מדינות. בסוגריים ובין השורות תוכלו לנחש, מי יקבע מיהם ה"ראויים" ומה יקרה לאחרים. הדרך, אליה מוביל הקו הנוכחי, תטביע על מיטב החוקרים העוסקים בחקר היהדות, תולדות עמנו, הסטוריה של עם ישראל ושל העולם, חוקרי ספרות, חוקרי שפות עתיקות ומודרניות, פילוסופים ושאר עניינים שברוח, את התו של "בלתי מרוויחים". נקל לתאר מה יהיה מצבם, כאשר לא תתקיים יותר מועצה מתאמת של ארגוני הסגל או לא יתקיימו ארגוני סגל כלל.

הז'רגון המופץ כרגע מתרכז במוטו של "הטובים יתוגמלו", אך הוא כולל בתוכו גם "השאר יפוחתו". זה, כמובן, לא ייאמר במפורש ובוודאי לא ייכתב לעולם על גבי הצעה או מסמך ממשלתי. למקלה של "תגמול ליצרנות" מצטרפים כותבים מחוגים שונים. רבים מכם וודאי קראו את מאמרה הארסי של מרב ארלוזורוב ב"דה מרקר" מהשבוע שעבר. המאמר טוען להבאת דברם של פרופסורים לכלכלה בעילום שם (כמובן), מייצר "קיר" דמיוני שהולך וקם לכאורה בין "הפרופסורים לכלכלה" לשאר חברי הסגלים באוניברסיטאות ומסביר שלא ייתכן, כי לפרופסורים תהיה נציגות ארגונית או שישבתו אי פעם. זוהי דוגמה אופיינית של שופר נוסף למקהלת האוצר, עם המוטיב – גם הוא מוכר- של הפרד ומשול.

המועצה מבקשת את חדי העט וההבעה שבינינו להשחזו את עיטם ולכתוב מאמרי תגובה. על מאמרי תגובה להופיע בסמיכות סבירה לנכתב, שכן תגובה לאחר חודש ימים מחטיאה את המטרה. לפנינו מאבק לא פשוט ואנו מבקשים משפע האנשים המוכשרים, ממוקדי ההבעה ומיטיבי הלשון, להתגייס ל"מלחמת הכתיבה" על מנת שקולנו יישמע ללא הפוגה.

המועצה האקדמית קשורה עם אנשים אשר תפקידם וכישוריהם הנם בתחום הפצת דבריכם. אם תמצאו ישירות את הדרך לדפי העיתונות, מה טוב, ואם לא יש מי שאמון על מסלול זה.

בהצלחה,
פרופ' אורי גולדבורט
goldbul@post.tau.ac.il